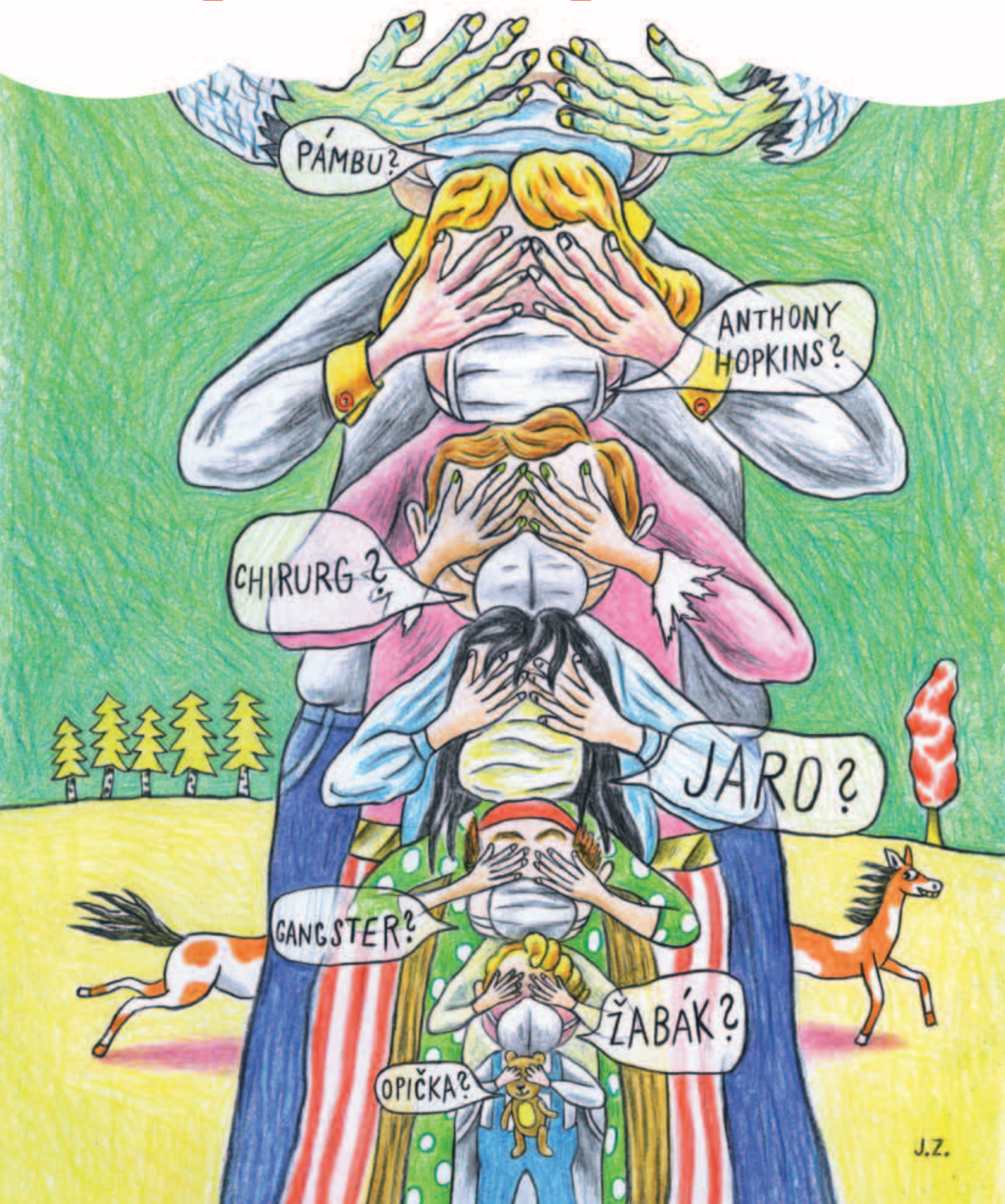

Zpravodaj

Statenic
a Černého Vola

2/
2020

Vážení spoluobčané, sousedé a sousedky,

dnes, kdy píšu tyto řádky, je Zelený čtvrtek a čekají nás velikonoční svátky. Moc přeji celé naší obci, aby očistný proces Bílé soboty ozdravil nejen ji, ale i celou naši zemi. Věřím, že se budeme postupně navracet do běžného stavu, stejně jako věřím i tomu, že si dokážeme udržet trochu toho pozitivního, co nám poslední týdny nabídly, i když jsme tuto přidanou hodnotu zprvu možná v celém procesu ani nečekali.

Jako starostka jsem osobně ráda, že se mezi námi našlo tolik dobré vůle. Podrobně jsem děkovala již v letácích, které jsme vám zavezli do schránek, na webu obce i facebooku. Děkuji znovu všem podnikatelům, spolkům i jednotlivcům, kteří se postarali o to, že celou situaci zvládneme bez větších emocí. Možná není náhoda, že se zatím na území naší obce nevyskytl ani jeden potvrzený případ koronaviru, a pevně doufám, že to tímto tvrdým nezakřiknu (kraj má povinnost denně informovat starosty obcí).

Během posledních týdnů se ale na úřadě netočílo vše jen kolem této nemoci, nenechali jsme se zastrašit a kontinuálně jsme pracovali na započatých projektech, proto mi dovoluete vás krátce o novinkách informovat. Proměnil se vzhled budovy

obchodu, více si o tom můžete přečíst uvnitř tohoto vydání. Máme první, i když zatím jen pracovní poznatky z vodopravní studie, která má vyhodnotit optimální zásobování pitnou vodou, včetně umístění obecního vodojemu. V souvislosti s dopravní studií jednáme o tom, jak postupovat dále, když její součástí musí být měření provozu. To ale v současnosti neodpovídá běžnému stavu, a je tudíž neobjektivní.

Vzhledem k tomu, že je v obci málo připravených projektů pro případné dotace, zadali jsme vypracování projektu na opravu části komunikace V Lukách, kterou bychom chtěli do konce roku realizovat z krajské dotace. Z krajských zdrojů chceme financovat i nový prvek na dětském hřišti v centru obce. Zadali jsme přípravu stavební dokumentace opěrné zdi v Černém Vole. Údajné stavební povolení, které jsme zdědili po bývalém vedení obce, bylo bohužel jen schválením záměru, a tudíž na jeho základě nelze stavbu zahájit. Čekáme, zda nám kraj schválí dotaci na stavbu vodovodu a kanalizace v ulicích Za Sokolovnou a Račanská. Probíhá také výběrové řízení na projekt povrchu ulice Pod Punčochou. Čekáme na vyhodnocení výzvy k veřejné zakázce na rekonstrukci obecního domku a jeho přeměnu na kulturní centrum Pod jasany. V budoucnu by mělo sloužit také jako knihovna a dokončení bychom se mohli dočkat ještě v letošním roce. Zadali jsme projekt na opravu přečerpávací stanice Slovanská. Máme zažádáno o pořízení územní studie (ÚS) na centrum obce a budeme poptávat její zpracování. Stejně budeme pořizovat ÚS na plochu Z14 územního plánu. Jednáme o projektu školky a v neposlední řadě jsme zadali revizi všech stromů, které jsou v majetku obce, za účelem zjištění bezpečnosti pro okolí.

Přeji nám, aby bylo koronaviru opravdu brzy odzvoněno, abychom mohli co nejdříve zahájit klasický pracovní provoz, měli všichni práci a aby ekonomika státu i jednotlivců vyrovnala ušlé ztráty. A nejvíce nám přeji, abychom se mohli znovu začít scházet, povídat si a „sousedit“. Aby se už senioři nemuseli bát

vyjít z domu a aby se mohly uskutečnit všechny plánované kulturní a společenské akce, kterých jsme se museli vzdát.

Doufejme brzy na viděnou.

Vaše starostka Apolena Novotná

Statenické a černovolské děti o pomlázku nepřišly

Obec Statenice, TJ Sokol Statenice a několik občanů/ek se složilo dětem na koledu, kterou jim zabalili a v Pondělí velikonoční roznesli členové/členky Sokola a dobrovolníci/e. Petr Procházka ze Statenic poskytl sladkosti za velkoobchodní cenu a některé dokonce zdarma.

Všem, kteří se na této akci podíleli, moc děkujeme!

Starostka obce Apolena Novotná a starostka TJ Sokol Statenice Jana Špičáková

Zpravodaj Statenic a Černého Vola

č. 2/2020, vychází 20. dubna 2020

Vydává: Obecní úřad Statenice, Statenická 23, 252 62

Horoměřice

MK ČR E 20782

Šéfredaktor: Pavel Černý

Tel: 603 106 639

E-mail: statenice.zpravodaj@gmail.com

Redakční rada: Pavla Witzel, Martin Petříček, Zdeněk

Ungrát

Grafický design a sazba: Zuzana Brychtová Horecká

Ilustrace na titulní straně: Jakub Zich

Dětská redakce Vočko Statenic: tvoří v Knihovně

J. M. Hovorky pod vedením knihovnic a studentky Barbory

Molčíkové

Tisk: Falon

Ceny inzercí: celostrana – 2800 Kč, půlstrana – 1400 Kč,

čtvrtstrana – 700 Kč

Distribučné zdarma

Jak se nám tu žije

V průběhu února a března byli občané Státnic a Černého Vola prostřednictvím Mobilního rozhlasu a tištěných letáků osloveni anketou, v níž se mohli vyjádřit k tomu, co se jim v obci líbí či nelíbí, co by chtěli změnit, co by zde naopak rádi zachovali a jak jsou spokojeni s informováním o dění v obci. Ke dni uzávěrky se ankety zúčastnilo 71 osob, mezi nimi o něco více převažovaly ženy.

Čeho si ceníme

Nejvíce na bydlení ve Státnicích respondenti oceňují venkovský charakter, blízkost přírody a přitom snadnou dostupnost Prahy. Řada odpovídajících vyjádřila obavy z masivní zástavby a nárůstu počtu obyvatel v budoucnosti a jako odstrašující příklad se v několika odpovědích objevila právě probíhající výstavba v Horoměřicích.

Dále respondenti oceňovali komunitní život, který probíhá zejména ve spojení s knihovnou a Kavárničkou. Několikrát byla zmíněna i prodejna potravin na konečné autobusu, která umožňuje zařídit si nákup bez nutnosti navštěvovat velká obchodní centra či supermarkety.

Čeho se nám nedostává

V odpovědi na otázku, co obyvatelům ve Státnicích nejvíce chybí, se nejčastěji objevovala kanalizace. Dalšími palčivými problémy jsou chybějící chodníky a rozbité a nekvalitní silnice. Nespokojeni jsou lidé rovněž s tím, že v obci není základní ani mateřská škola, nevolí vzbuzuje také nedostatečné veřejné osvětlení. Několik respondentů vyjádřilo zájem o zavedení autobusové linky na Suchdol, která by mohla mít zastávku i u prodejny Lidl. Dále obyvatelé postrádají ordinaci lékaře a několikrát byl zmíněn i chudý

společenský život. Zdá se tedy, že komunitní akce vyzdvihované v odpovědi na první otázku nezasáhly zdaleka všechny potenciální účastníky a že je zde stále potenciál pro jejich rozšiřování.

Proč tu nemáme bydliště

Téměř třetina z těch, kteří odpovídali na anketní otázku, nemá ve Státnicích trvalý pobyt. Důvodem je z převážně většiny chybějící škola a mateřská škola. Aby měly děti větší šanci dostat se do školky či školy, nechávají si jejich rodiče trvalé bydliště v obci, v níž se škola nachází. Někteří respondenti volí jiné bydliště rovněž kvůli parkování v Praze, sídlu firmy nebo neexistenci sběrného dvora ve Státnicích. Jeden občan také uvedl, že vzhledem k nekvalitní infrastruktuře ve Státnicích bude raději odvádět poplatky v obci, která se o své občany stará lépe. Neuvedomuje si však, že právě poplatky a daňové příjmy od lidí, kteří zde žijí, ale nejsou trvale přihlášení, obci chybí k tomu, aby svou infrastrukturu mohla dále zlepšovat.

Odkud čerpáme informace

Zájem o informace o dění v obci projevuje převážná většina účastníků ankety. Nejčastěji v současné době tyto informace získávají z našeho Zpravodaje, z webových stránek obce a z facebookového profilu Státnic. Téměř polovina respondentů využívá službu Mobilní rozhlas, z níž chodí příjemcům aktuální zprávy automaticky, a není tedy třeba nic složitě vyhledávat. Tato služba by si jistě zasloužila většího rozšíření mezi občany, neboť informace z ní jsou vždy relevantní a aktuální. Každý si přitom může nastavit oblasti, o kterých chce informace dostávat, takže není obtěžován zprávami, o něž se nezajímá. To důležité, jako např. informace v krizových situacích, se však k němu určitě dostane.

Čtyři pětiny respondentů preferují elektronickou formu informací před tištěnou.

Anketa rovněž zjišťovala spokojenost s novou podobou webu Státnic a Zpravodaje Státnic a Černého Vola. Většina respondentů soudí, že v obou případech došlo ke zvýšení úrovně a kvality podávaných informací, na webu se někteří hůře orientují a trvá jim déle, než požadovanou informaci najdou. Vadí také formát zveřejňovaných pdf dokumentů, které jsou uloženy jako naskenovaný obrázek, a nikoliv jako strojově čitelný text, v němž by bylo možné snadno vyhledávat. Ve Zpravodaji by lidé přivítali více informací o dění na obecním úřadě a odůvodnění důležitých rozhodnutí či postupů.

Pavel Černý

foto: Dagmar Plotěná

Změnilo se úplně všechno

Stanislav Sadil se svou rodinou se příkladně stará o zásobování státnických občanů potravinami už sedm let. A nezklamal ani v době celostátní koronavirové karantény, kdy upravuje služby tak, aby se lidé nemuseli v prodejně zdržovat zbytečně dlouho a senioři do ní nemuseli chodit vůbec.

Jak dlouho již provozujete prodejnu ve Státnicích?

Od roku 2013. Do roku 2017 jsem měl ještě prodejnu v Horoměřicích, tu jsem však kvůli zdravotním důvodům prodal. Postihlo mě srdeční selhání, takže jsem musel omezit své aktivity. Nyní se plně věnuji už jenom prodejně ve Státnicích.

Prodejny potravin z řady malých obcí mizí, protože se nedokážou užit. Máte nějaký recept na přežití v konkurenci super- a hypermarketů, a ještě k tomu v blízkosti Prahy?

Z prodejny na vesnici se musí udělat rodinný podnik. Ne ve smyslu, že by za pultem stáli členové rodiny, ale zákazník se u nás musí cítit, jako když přijde domů. Do protikladu k anonymitě nákupních center stavíme přátelské prostředí, úsměvy a zájem o každého jednotlivého zákazníka. Když nějaké požadované zboží nemáme, musíme nabídnout alternativu nebo rychle zjistit, kdy zboží dorazí, a zákazníkovi ho i případně dodatečně dovézt. Lidé prostě musí být spokojení. Nesmíme nikoho zklamat, prodat mu prošlé, zkažené či jinak poškozené zboží, zákazník v nás musí mít pořád důvěru.

Konkurovat nákupním centřům cenou je předem prohraný boj. Kdo z mých kolegů to zkusil, tak každý zkrachoval. My musíme konkurovat přístupem a příjemnou rodinnou atmosférou.

Zavedli jsme také službu jakéhosi představeného poštovního úřadu. Lidé u nás mohou nechat složenky a peníze nebo dopisy, listonoška si je tady vyzvedne a podá je na poštu v Horoměřicích. Obráceně zase u nás nechá zásilky, které si tu lidé vyzvednou a nemusí kvůli tomu na poštu nebo čekat doma, až listonoška dorazí k nim, když jsou třeba přes den v práci.

Neuvažujete o zavedení služby Pošta Partner?

Na tu nedosáhneme, nemáme dost velkou tržbu. Také bychom museli mít terminál Sazky, a ten zatím nemáme. Zatím o tom tedy neuvažujeme.

Co se pro vás změnilo s příchodem epidemie koronaviru?

Změnilo se úplně všechno. Zvedly se tržby a objednávky, my jsme zavedli rozvozy občanům starším 65 let. Telefonicky objednané zboží jim dodáme až domů k vrátkům. Připravujeme také nákupy do tašek. Aby se

foto: Pavel Černý

lidé nemuseli zdržovat v prodejně, objednájí si nákup telefonicky, my jim ho připravíme do tašky nebo krabice a oni přijdou, zaplatí, vezmou nákup a mohou hned odejít.

Jak to všechno zvládáte? Prý jste umožnili být doma dvěma prodávčkám - seniorkám, které dříve obsluhovaly zákazníky...

Pomáhá celá rodina. Dceři zavřeli školu, tak je v prodejně. Přítel druhé dcery je řidičem autobusu, a protože je prázdninový provoz, má taky volno. Tak i on přiložil ruku k dílu. No a s dcerou je za pultem ještě manželka.

Dodržovat všechna opatření, k tomu zajistit rozvážku seniorům, to vše pro vás musí znamenat obrovskou zátěž. Jak si dobíjíte fyzické i psychické síly v těchto těžkých časech?

Spánkem. V poledne chodím domů a do večera spím. Manželka s dcerou dobíjejí tím, že jsme zavedli zavírací den v neděli. To je jejich jediné volno. Oběma bych chtěl za sebe i za naše zákazníky moc poděkovat. Vzhledem k mojí vážné nemoci je veškerá těžší fyzická práce spojená s přejímkou zboží a vyřizováním objednávek na nich. Já zastávám pouze administrativní činnosti a bez manželky a dcery bychom to rozhodně nezvládli.

Co dodávky zboží, neváznou?

Zboží je dost. Dokážu sehnat i to, čeho jinde bývá nedostatek. Naposledy to byly třeba kvasnice.

Lidé se nemusejí obávat, zatím k nějakým zásadním výpadkům v zásobování potravinami nedochází.

Mohli by vám občané Statenic nějak pomoci?

Moc děkuji všem, kteří pomoc nabízeli a stále nabízejí. Problém je ale v prostoru. Víc než dvě až tři prodavačky se do prodejny nevejdou. Navíc při prodeji potravin platí přísné hygienické normy, které se musí dodržovat i v mimořádné situaci.

Takže stabilnější pomoc zatím nevyužívám. Příležitostně, když třeba přivezou těžší zboží, se téměř vždycky někdo najde, kdo pomůže manželce přenést ho do skladu.

I když je to teď asi těžké, pojďme se zkusit podívat do vzdálenější budoucnosti, až vlna epidemie opadne. Chystáte v prodejně nějaké změny či novinky?

Chtěl bych během příštích dvou let koupit nové regály. To by měla být asi největší změna.

Budova prodejny, která je v majetku obce, by prý měla dostat nový kabát. Jak se na něj těšíte?

Těším se moc. Úroveň návsi se tím výrazně zvedne. Nad prodejnou by také mělo vyrůst další patro, kde bude umístěn obecní úřad. To bych přivítal, protože to k nám přivede další zákazníky. Když lidé půjdou na úřad, rovnou se zastaví u nás a nakoupí si.

Co se vám na Statenicích nejvíce líbí a co byste naopak chtěl změnit či zlepšit?

Velkým pozitivem je příroda. Bydlel jsem 32 let v Nebušicích a z nich se stala víceméně Praha 6. Už to není vesnice. Statenice mají stále venkovský ráz, v okolí jsou lesy a louky, je tady pěkně a žije se nám tu dobře.

Nedostatkem je chybějící kanalizace a zlepšit by se určitě mělo veřejné osvětlení. Nevím ale, zda na to v blízké době bude mít obec peníze.

Pavel Černý

Prodejna s novou fasádou

Prostor návsi bude brzy o něco hezčí

Náves by měla být jakousi vizitkou obce. Měla by být místem, kudy lidé často procházejí, potkávají se tady a zastavují se na kus řeči. Měla by být pěkná, aby se tu lidé cítili dobře a neutíkali odsud rychle do svých domovů nebo na dvorky a zahrádky. Prostor mezi obecním úřadem a prodejnou ve Statenicích je poměrně nehostinnou točnou autobusu kombinovanou s parkovištěm, které navíc využívají i odstavené tahače kamionů. Přestože to tady příliš hezky nevypadá, lidé tudy chodí poměrně často, protože v blízkosti se kromě prodejny a úřadu s knihovnou nachází také dětské hřiště, restaurace Statenka a kontejnery na tříděný odpad.

Na zlepšení vzhledu tohoto veřejného prostoru byla loni vypsaná architektonická soutěž, jejíž vítězný návrh ukazuje, kam bychom v budoucnu měli směřovat. Na realizaci si však budeme muset ještě několik let počkat. Místo se však přece jenom změní k lepšímu.

Už loni dostala prodejna smíšeného zboží, která je jedním z mála objektů patřících obecnímu úřadu, novou fasádu. Byly překryty různofialové a posprejované plochy a vysekány křoviny za objektem. Letos na jaře pokračují práce na úpravě fasády a prostranství před prodejnou podle návrhu architektky Veroniky Trachtové. O konstrukční návrh a realizaci dřevěných prvků se postaral truhlář Mikuláš Bilík. Materiály i pracovní postupy jsou voleny s ohledem na plánovanou rozsáhlejší přestavbu v budoucnosti tak, aby se zbytečně neplýtvalo penězi ani lidskými silami.

„Ve snaze tvář prodejny zpříjemnit v moderním, ekologickém duchu jsem se v rámci omezeného rozpočtu rozhodla vnést do prostoru návsi víc dřeva a rostlin. Na fasádu jsem navrhla dřevěnou treláž na popínavé rostliny, vchod jsem zvýraznila dřevěným zastíněním – stříškou. Akční letáky dostanou důstojné místo v nové prosklené vitríně, výloha se zbaví nehezky nálepek a v další fázi bude využita jako plocha pro reprezentaci obce. Na fasádu bude připevněn odpadkový koš na tříděný odpad, nápis a hodiny. Okolní plochy budou osázeny květinami a keři dle návrhu Jany Púčikové a obehnaný nízkým plůtkem,“ popisuje záměr Veronika Trachtová. Vy si ho můžete prohlédnout na přiložené vizualizaci a brzy určitě také ve skutečnosti. Pokud bude projekt kladně přijat a najdou se potřebné finance, dojde v další etapě k výměně dlažby před prodejnou a doplnění nových stolků a stolanu na kola. Předpokládá se, že takto bude objekt vypadat dalších cca 5 let, mobiliář i dřevěné prvky bude možné později využít i na jiných místech obce.

(pac)

Bezpečnost v obci

Na dodržování veřejného pořádku a bezpečnost obyvatel ve Statenicích budou dohlížet strážníci obecní policie z Horoměřic

Na přelomu loňského a letošního roku znejistila obyvatele obcí v blízkosti Prahy zpráva o organizované skupině osob, která se specializuje na vykrádání rodinných domů. Od září do února podle údajů policie vyloupil tento gang více než 60 domů. Policie několik měsíců nedokázala proti pachatelům účinně zakročit, v řadě obcí vznikaly dobrovolné hlídky občanů, kteří zajišťovali ochranu majetku vlastními silami, nebo si lidé najímali bezpečnostní agentury. Starosta Jesenice Pavel Smutný inicioval tzv. Jesenickou výzvu, v níž apeloval na vedení Středočeského kraje a Ministerstvo vnitra, aby neprodleně konaly ve věci potlačení výrazného nárůstu trestné činnosti v obcích v zázemí hlavního města Prahy. (Starostka ji na minulém zasedání zastupitelstva předložila k podpisu i občanům Statenic.) K výzvě se ve formě petice vedle starostů dotčených obcí přidávali i běžní občané a tento tlak nakonec přiměl ministra vnitra Jana Hamáčka k posílení početního stavu policistů ve Středočeském kraji a v okrajových částech Prahy. Od února bylo do problémových regionů dočasně převedeno 200 policistů, kteří právě ukončili základní odbornou přípravu. Ti zde mají vypomáhat 3 měsíce, než poté nastoupí ke svým mateřským útvarům. Policisté také dostali nové automobily.

V druhé polovině února se policii podařilo zadržet několik zlodějů, z nichž jsou někteří v podezření, že byli členy uvedené organizované skupiny. Situace se od té doby zklidnila a zájem médií i občanů se přesunul na jiná témata, zejména koronavirus. Ochranu majetku a zajištění bezpečnosti však není dobré podceňovat.

Když obec sama na vše nestačí

Kromě státní policie může bezpečnost v obcích zajišťovat také obecní policie, kterou zřizuje zastupitelstvo a řídí ji zpravidla starosta. Zdaleka ne každá obec si však může dovolit platit na plný úvazek strážníky a hradit kompletní náklady na jejich vybavení a každodenní činnost. Proto zákon umožňuje uzavřít obcím smlouvu, podle níž mohou strážníci z jedné obce vykonávat službu i na území obce jiné, která svou policii zřízenou nemá. Služba podle takovéto smlouvy zpravidla nebývá nepřetržitá, ale strážníci se v druhé obci zdržují určitý počet hodin denně, dnů v týdnu

apod. Sjednané délce působení strážníků pak odpovídá částka, kterou obec za tuto službu platí. Konkrétní rozvržení časů přítomnosti hlídek si obce domlouvají operativně podle aktuální situace a potřeb. Je-li třeba sjednána jedna hodina denně, mohou policisté v daném týdnu např. vykonávat obchůzku rekreačních chat jednu hodinu v pondělí, kontrolovat parkování a dodržování zákazu pálení trávy dvě hodiny ve středu, zajišťovat pořádek tři hodiny při sportovní akci v pátek a v neděli se pak hodinu věnovat kontrole dodržování zákazu hlučných činností.

Starostka Statenic Apolena Novotná uvažovala o zavedení služeb obecní policie už delší dobu a v závěru loňského roku se shodou okolností přihlásily obce Horoměřice a Velké Přílepy s nabídkou, zda by Statenice nechtěly využít jejich strážníky.

„Rozsah služeb i finanční podmínky od obou obcí byly velmi podobné, a nakonec jsme se rozhodli pro Horoměřice, protože to k nám jejich strážníci mají blíž. Katastr obou obcí postupně srůstá a zanedlouho z nás bude jedno zastavěné území,“ říká starostka Novotná.

Podle jejích slov jsou služby obecní policie stále více třeba. „Lidé jsou k sobě bohužel stále méně lidští a pak očekávají, že za ně vše bude řešit obec. Na spoustu věcí ale obec bez vlastní policie nemá kompetence ani lidi,“ vysvětluje.

Zatím na rok

Co všechno mají strážníci obecní policie na starost? Podle zákona o obecní policii se jedná zejména o ochranu a zajištění bezpečnosti osob a majetku, dohled nad dodržováním pravidel občanského soužití či dodržováním obecně závazných vyhlášek a nařízení obce, prevenci kriminality, dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích, odhalování přestupků a jiných správních deliktů a ve vymezeném rozsahu také zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

„Ve Statenicích se setkáváme například s nedovoleným nebo nenahlášeným zábořem veřejného prostoru, se zakázanými skládkami, s problémy bezdomovectví, překračováním hluku v nedělních a nočních hodinách, a dalšími přestupky. Nemůžeme bohužel vyloučit ani drobné krádeže. Loni byl právě v tuto dobu vykraden obecní úřad. Přítomnost strážníků by

měla být výrazným signálem, aby lidé od nežádoucího chování upustili, v krajním případě je možné přistoupit i k sankcím," upozorňuje starostka.

Uzavření smlouvy o zabezpečení služeb obecní policie se řídí striktními pravidly. Její znění musí schválit zastupitelstva obou obcí a následně po podpisu starostů ještě krajský úřad. Celý tento proces je časově poměrně náročný, takže i když se o smlouvě mezi Statenicemi a Horoměřicemi intenzivně jedná již od ledna, strážníci začnou aktivně vykonávat službu v naší obci pravděpodobně až v květnu. Jmenovitě půjde o strážníky Petra Dvořáčka a Jana Plasse, občané se na ně v případě potřeby budou moci obracet na tel. č.: 602 266 005, 603 475 375 či e-mailu: obecni.policie@horomerice.cz.

Návrhy na oblasti, na které by se obecní policie měla zaměřovat dlouhodobě či systémově, případně stížnosti na činnost strážníků směřujte na starostku obce (e-mail: starostka@statenice.cz), která je pověřena řízením obecní policie na území Statenic.

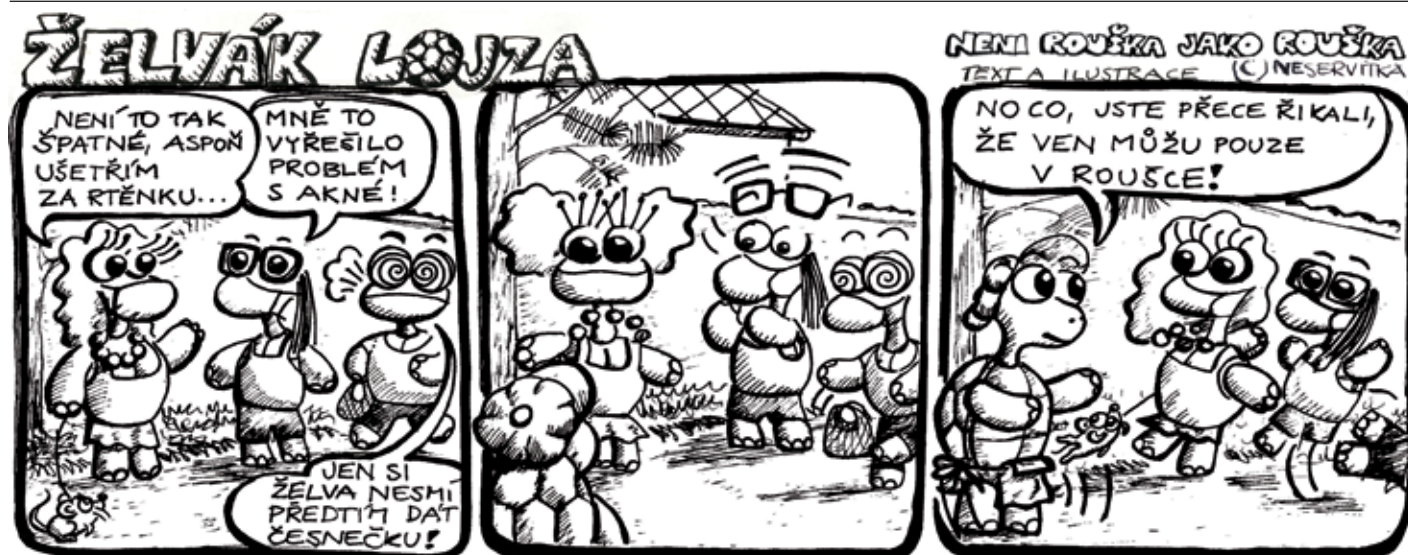
Strážníci by měli vykonávat službu na území Statenic v průměru jednu hodinu denně, konkrétní úkoly a doby přítomnosti hlídky se budou přizpůsobovat aktuální situaci a potřebám obce. Každý týden má také proběhnout operativní porada s vedením obce, na níž budou stanoveny hlavní priority pro následující dny.

Vzhledem k tomu, že obě obce na sebe plynule katastrálně i stavebně navazují a vzájemně se prolínají, lze předpokládat, že horoměřičtí strážníci se budou pohybovat na území Statenic poměrně často.

Smlouva se uzavírá s platností na jeden rok, Statenice za tu dobu za výkon strážníků zaplatí 300 000 Kč. Po roce spolupráce zastupitelstva obou obcí vyhodnotí získané zkušenosti a rozhodnou o případném prodloužení spolupráce na další období či o změně smluvních podmínek.

Pavel Černý

ilustrační foto: archiv redakce

Lidé si to řeknou

„Když zákazníci vytvoří komunitu, nepotřebuje podnik žádnou velkou reklamu,“ je přesvědčená Barbora Škopková, majitelka statenické kavárny.

Jak dlouho žijete ve Statenicích?

Přímo ve Statenicích asi 11 let. Ale vyrůstala jsem v nedalekých Nebušicích, a než jsme se přistěhovali sem, tak jsme s manželem bydleli v Přední Kopanině. Zdejší okolí tedy dobře znám, mám to tady ráda a považuji tuto lokalitu za svůj domov.

Kdy vás napadlo, že byste zde mohla otevřít kavárnu?

Kdysi, když jsem se vrátila ze studijního pobytu v Americe, jsem pracovala v pražské kavárně The Globe, v níž se scházeli cizinci. Součástí kavárny byla i prodejna a půjčovna anglických knih a časopisů, takže podnik měl převážně stálé zákazníky. Všichni jsme se znali, vládla tam příjemná, přátelská atmosféra a moc se mi tam líbilo. Občas jsem si snila, že bych takový podnik chtěla otevřít sama, ale vůbec mě nenapadlo, že se ten sen skutečně tak rychle.

Po přistěhování do Statenic jsem byla na mateřské s tříletou dcerou a často jsem jezdila s kočárkem kolem nebytových prostor v areálu Statenický Mlýn. Měla se tu otevřít kavárna, ale pořád se to odkládalo. Manžela tehdy napadlo, že by mi mohl splnit můj sen, a požádal tehdejšího vlastníka, společnost Ballymore, o odkup nebytového prostoru. Vlastník však nesouhlasil a já si po čase posteskla sousedce, že manželův záměr nevyšel. Sousedka se shodou okolností znala s jedním z manažerů Ballymore, přimluvila se za mě, a nakonec jsme se dohodli. Otevírali jsme v listopadu 2011 a letos už tedy fungujeme devátým rokem.

Čím se vaše kavárna odlišuje od jiných podobných podniků? Čemu vděčíte za tak dlouhodobý úspěch?

Už od začátku jsem chtěla, aby kolem kavárny vznikla komunita stálých zákazníků podobně, jako tomu bylo v The Globe. A protože jsem při otvírání kavárny byla dvojnásobnou maminkou, měla jsem už čtyřletou dceru a ročního syna, zaměřila jsem se na matky s malými dětmi.

Velmi dobrým tahem bylo zřízení dětského koutku pro nejmenší. U něho je i sociální zařízení přizpůsobené na přebalování batolat, takže maminky se v tomto směru u nás nemusejí obávat žádných komplikací. Vybavení koutku vycházelo z praxe a z mých vlastních zkušeností, protože v době rozjezdu kavárny v něm spoustu času strávil i můj syn.

Zpočátku jsem také organizovala řadu akcí, dílniček, workshopů pro maminky s dětmi. Teď už na to nemám tolik času, ale některé zákaznice se chopily iniciativy samy a naše prostory jsou jim stále k dispozici.

Další velmi pozitivně vnímanou službou je celoroční venkovní posezení před kavárnou. Nevyužívají ho jenom kuřáci, ale třeba také cyklisti nebo maminky s kočárkem, které se nechťejí vzdálit od svých miminek. Je to možná drobný detail, ale i ten k nám přivádí nové a udržuje stálé zákazníky.

S plánováním provozu a vybavením kavárny mi hodně pomohla Petra Veselá, která pro nás také zajišťuje profesionální baristické školení. Její zkušenosti a rady přispívají k tomu, že si dokážeme udržet vysokou kvalitu, která je pro nás hodně důležitá.

foto: Dagmar Plotěná

A nakonec samozřejmě nesmím zapomenout na manžela. On mi s rozjezdem kavárny hodně pomáhal a i nyní mě velmi podporuje. Bez něho a bez zázemí, které mi vytváří, bych se do něčeho takového pustit nemohla.

Jak složité je najít pro kavárnu dobrý personál?

Já dávám hodně na intuici a musím říct, že jsem ve výběru lidí zatím měla štěstí. Dva a půl roku tady třeba obsluhovaly slečny, které vyrůstaly v dětském domově a jejichž snem bylo otevřít si kavárnu. Jejich příběh objevil manžel v jednom časopise a dal mi ho přečíst s tím, že přece zrovna někoho takového hledám. Zkusila jsem dívky kontaktovat, bylo to zpočátku dost komplikované, ale nakonec jsme se spojily a ony k nám nastoupily. Byly perfektní, udělaly tady velký kus práce a dodnes jsem s nimi v kontaktu. Obě jsou nyní v Kanadě, daří se jim tam dobře a jedna se bude brzy vdávat.

I se současným personálem jsem velmi spokojená. Mám tady výbornou kolegyni Natálku, která kavárničku řídí, a já už jen dohlížím. Natálka má dobré srdce a je výborná baristka, když je potřeba, pomáhá mi i s pekárnou. Součástí stálého týmu jsou rovněž další kolegyně Ivanka a Hanička, občas vypomůže i Lucka. Tento skvělý

tým vytváří příjemnou atmosféru, takže kolem kavárničky stále funguje komunita lidí, kteří se navzájem znají a rádi tady tráví společně chvíle. I když já už tady tak často nebývám a řadu nových zákazníků vlastně neznám.

Co dodavatelé, máte nějaké speciální?

Vzhledem k tomu, že se nacházíme blízko Prahy, bereme základní zboží většinou od dodavatelů, které využívají i ostatní podobné podniky. Dodavatele cukrovinek si ale vybírám a občas i měním, abych měla pestřejší sortiment. Už asi tři roky také odebíráme dorty a cukrářské výrobky od mladé slečny ze Suchdola. Chceme našim zákazníkům nabízet kvalitu, a ne průmyslovou velkovýrobu.

Medovník, koláče a další pekařské výrobky nám dodává řemeslná pekárna Artisan Bakehouse, kterou jsem před dvěma lety koupila.

Proč jste se rozhodla investovat do pekárny? V kavárně už jste se nudila?

To určitě ne. Pekárna sídlila v Horoměřicích a v kavárně jsme prodávali její koláče. Firma se brzy rozrostla, otevřela prodejní stánky v několika obchodních centrech a výrobu přenesla do Vokovic. Bývalé majitelce se ale zranil manžel, nemohla se už tedy podnikání tolik věnovat a nabídla mi, zda bych nechtěla celý provoz převzít. V té době se zrovna nabízely k prodeji další nebytové prostory v areálu Státnického Mlýna a manžel do nich zainvestoval. Shodou okolností zde také končila smlouva s prodejnou Žabka, jejíž majitel už neměl zájem ji dále prodloužit. Tak jsme si řekli, že by nebylo špatné v uvolněném obchodě otevřít řemeslnou pekárnu.

Netušila jsem, kolik práce, času i financí si to vyžádá. Převzala jsem provoz i se zaměstnanci, pekařinu jsem se musela učit za pochodu. Kromě práce s lidmi je to také spousta předpisů, papírování, jednání s dodavateli, do toho rekonstrukce prostor po Žabce... Už se ale blížíme k závěru a věřím, že brzo konečně otevřeme.

Na co se můžeme v nové prodejně těšit?

Pečivo budeme vyrábět ručně a zákazníci z venku uvidí, jak ho pekaři připravují. Vše bude prosklené a lidé tak budou mít příležitost sledovat, jak zboží, které si tu budou kupovat, třeba pravý kváskový chleba, vzniká.

Velkou část sortimentu bude tvořit bezlepkové pečivo. Už dnes ho nabízíme v našich stáncích v obchodních centrech na Zličíně a v Palladiu a v Kauflandu na Vypichu a je o něj velký zájem.

Časem bych chtěla nabídku pekářenských výrobků rozšířit o farmářské potraviny – sýry, maslo, vajíčka... Zatím sbírám tipy na farmy a výrobce v okolí.

A já osobně se moc těším na to, že tady v pekárně budu s Natálkou připravovat nějaké dobroty pro kavárnu. Už nyní něco pečeme ve Vokovicích, ale když to budeme moci ještě teplé přenést přes ulici, to bude úplně něco jiného.

Vedle kavárny provozujete také kosmetický a kadeřnický Salónek. Jak to vše zvládáte dohromady?

Salónek jenom zaštiťuji. Nechala jsem zrekonstruovat prostory po předchozích nájemcích a nyní je pronajímám kadeřnicím, pedikérce, manikérce a kosmetičce z okolí, které každá pracují na svoji živnost. Každá má své zákazníky a podle nastavených pravidel se dělí o místo v provozovně. Už to takto běží třetím rokem a řekla bych, že to funguje skvěle.

Vaše kavárna, pekárna ani kosmetický salon nevyužívají žádnou velkou reklamu. Čím to je, že i přesto nemají o zákazníky nouzi?

Já vsázím na to, že když jsou lidé s něčím spokojeni, tak si to řeknou. Když se u nás cítí dobře, tak o tom mluví, vyprávějí o tom známým, sousedům a přivedou je sem, protože se s nimi chtějí o příjemnou atmosféru podělit. Hodně také dělá osobní přístup. Když obsluha své zákazníky zná, ví, co komu chutná, kde má kdo své oblíbené místo, když s každým prohodí pár slov, zajímá se, jak se mu daří... Když se kromě kávy a zákusků s kavárnou

spojí i různé akce a zážitky, pak se vytváří komunita, která je mnohem pevnější a trvanlivější než náhodní zákazníci z ulice.

Chybí vám něco ve Státnicích? Jste tu s něčím nespokojená?

Nic mě nenapadá, jsem tu hodně šťastná. Jsem komunitně založený člověk, potřebuji cítit, že společně sdílíme, že se máme kde sejít a dělit se o radosti i starosti, že máme důvod se scházet. V poslední době už nemám tolik času a energie sama něco organizovat, ale v obci je spousta dalších aktivních a schopných lidí, kteří vymýšlejí a připravují akce pro ostatní. Já je vždycky ráda podpořím, třeba tím, že na akci dodám občerstvení nebo poskytnu prostory naší herničky a kavárny.

Nemám ráda konflikty, chci se k ostatním chovat hezky. Proto se neangažuji politicky a tuto oblast ráda přenechám jiným.

Letos ve Státnicích otevřete pekárnu. Co připravujete dalšího?

Nějaké plány mám, ale zatím o nich nechci mluvit. Až situace nazraje, tak se do toho pustím.

Pavel Černý

Obecní úřad nabízí (vzhledem k současné nepříznivé situaci) **státnickým a černovolským podnikatelům** inzerci v příštím čísle Zpravodaje zdarma.

SOKOLOVÉ ROZDÁVALI VITAMÍNY SENIORŮM

Kvůli koronavirové pandemii museli sokolové, stejně jako všechny ostatní sportovní organizace v celé republice, ze dne na den přerušit svou činnost. Lidé, kteří byli zvyklí se aktivně pohybovat a scházet, nemohou pokračovat v trénincích, nesmějí pořádát sportovní zápasy a utkání ani společenské akce. Členové TJ Sokol Statenice proto začali uvažovat o tom, jak by alespoň část „uvolněné kapacity“ využili ve prospěch těch, kteří to nejvíce potřebují.

S dobrým nápadem přišel Petr Pouliček, který měl možnost zajistit větší množství ovoce za výhodnou cenu. „Napadlo mě, že bychom mohli připravit a rozvézt vitamínové balíčky pro statenické seniory,“ říká.

Sokol na tuto akci vyčlenil 20 000 Kč a pro první závoz nakoupil půl tuny pomerančů a banánů. Za velmi výhodnou cenu ovoce poskytla firma Čerofrucht. Toto ovoce pak členové výboru Sokola spolu s několika dobrovolníky rozvezli do 215 seniorských domácností ve Statenicích a Černém Vole.

„Reakce ze strany seniorů byla velmi pozitivní. Dokonce jsme dostali mnoho poděkování i prostřednictvím e-mailů, což bych v této věkové skupině ani nečekal,“ svěřuje se Petr Pouliček.

Po zdařilé „vitamínové“ akci následovalo ještě další rozvážkové kolo, během něhož senioři dostali hygienické potřeby a do třetice rozvážka pomlázky dětem.

Sokolům za jejich ochotu a pomoc spoluobčanům patří veliký dík. Seniorům přejeme pevné zdraví.

(red)

NOVÝ TECHNICKÝ PRACOVNÍK

Na místo technického pracovníka Obecního úřadu Statenice nastoupil od února Petr Moravec. Obec hledala vhodného člověka na tuto pozici několik měsíců a přes velice nepříznivou situaci na trhu práce se nakonec výběrové řízení podařilo úspěšně uzavřít. V současné době jsou tak v obci tři techničtí pracovníci, spolu s Petrem Moravcem vykonávají tuto funkci Josef Loun a Michal Pokorný ml. Na starosti mají údržbu obce a veřejných prostranství, komunikací a trávníků. Zastat by měli také drobné opravy mobiliáře a dalšího vybavení veřejných prostor.

Případné podněty k údržbě veřejných prostranství v obci zasílejte na e-mail: info@statenice.cz, v urgentních případech volejte na tel. č.: 602 310 536.

SETKÁNÍ SE STAROSTKOU

Ještě před vyhlášením nouzového stavu proběhlo 9. března již třetí setkání se starostkou Apolenou Novotnou. V knihovně bylo plno. Paní starostka nejprve krátce zhodnotila odpovědi na anketu, která probíhala mezi statenickými občany. Dále se podrobně věnovala aktuálně řešeným důležitým tématům: problematice chodníků, kanalizace, dopravní situaci, stavu mostů... Mluvila také o vývoji jednání s okolními obcemi ohledně nové linky autobusu. Vyjadřovala se k dotazům občanů. Setkání začalo v 19 hod. a protáhlo se až do 22 hod. Další setkání bohužel nyní není možné naplánovat. Po odeznění epidemie koronaviru se tyto diskuze budeme snažit co nejrychleji obnovit.

ROZVÁŽÍME RADOST A ZÁBAVU

Vzhledem k nouzovému stavu je Knihovna J. M. Hovorky zavřená a uvnitř jsou plné regály knih, které teď nikdo nečte, nikdo se jimi neprobírá, leží ladem. Rozhodly jsme se, že to tak nenecháme. Napadlo nás začít s knihovnickým rozvozem. Záměr jsme konzultovaly s krajskou hygienickou stanicí a celostátní infolinkou 1212. Řídíme se rovněž pokyny Národní knihovny ČR. Službu odsouhlasila také paní starostka. Všichni místní mají možnost si prostřednictvím online katalogu, e-mailem či telefonicky objednat dávku zábavy – knihy, deskové hry nebo audioknihy, které v rukavičkách a s rouškou připravíme, dovezeme a bezkontaktně předáme. Ve středu 25. března jsme rozvážely poprvé a vyřídily jsme 10 objednávek po Statenicích a Černém Vole. Dokážeme zaregistrovat i nové čtenáře a čtenářky. Služba bude fungovat každou středu odpoledne až do doby, kdy bude knihovnám vládou povoleno opět se otevřít veřejnosti. Těšíme se na vaše nouzové objednávky.

Vaše knihovnice Zuzka a Bára

MORANA JE PRYČ

Původně plánovaná akce Vynášení Morany se kvůli karanténě nemohla konat. Díky tomu však bylo Moran vyneseno hned několik, jelikož mnohé z rodin si tento zvyk nenechaly ujít a pustily se do něj samostatně. Takže zima, smrt, nemoci a neduhy by měly být pro tuhle chvíli ze Státnic odplaveny.

Všem rodinám, které nám poslaly fotku své Morany, děkujeme!

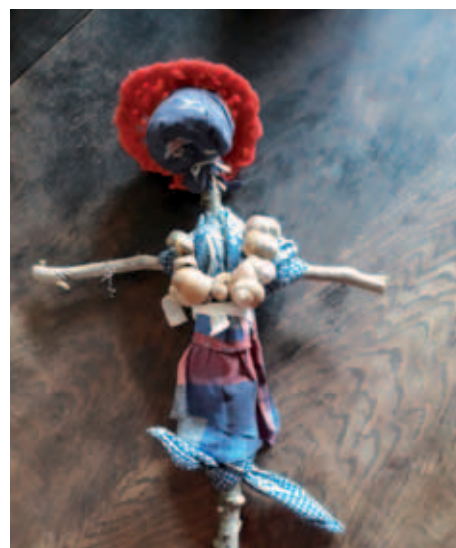
Knihovna J. M. Hovorky – Obývací vesnice (zbn)

Jak je to se zvyky na Smrtnou neděli?

Děcka měla na starosti tzv. vynášení smrti. Někde se jí říkalo smrtholka, smrtolenka, morena, marjena, mařena či mařák. Slaměný došek nebo smrček byl proměněn na figurínu smrtky a oblečen do lidských šatů či haderek. Děcka si pěkně vyhrála se zdobením – smrtečce dala pentle, náhrdelník ze šnečích ulit, lýkové copy a na provázku navlečené vejduňky – tak se říká na západní Moravě vyfouknutým vajíčkům. S nastrojenou figurou se šlo někde k lesu či k vodě za obcí. A cestou se zpívalo. Se smrtkou se naložilo různě, podle zvyku – někde se smrtečka zakopala, jinde zapálila nebo rovnou vhodila do vody. To pak kluci z dědiny běželi podél vody a třefovali se do figury kamením. Někde se i věřilo, že který kluk by se toho neúčastnil, u toho by v domě někdo umřel.

Proč se ale vlastně smrtka vynášela? Protože se věřilo, že s ní po vodě odejde i zimní období, nemoci (aha!) a neduhy a přijde období teplého jara a léta, které zajistí hospodářům dobrou úrodu. Aby se to pojistilo tuplem, leckde se v ten samý den, jinde na Květnou neděli, přinášelo do vsi tzv. léto, líto, letečko, májíček – čili ozdobená větvička, která symbolizovala požehnání pro úrodu. Někde se léto dávalo k rašícím rostlinkám, aby je uchránilo před zkázou, nebo se umístilo za trám v chalupě.

Anežka Konečná

STATENIČTÍ SOKOLOVÉ NA BĚŽKÁCH

V sobotu 7. března se uskutečnil první běžkařský výlet do Jizerských hor pořádaný Sokolem Státnice. Již v pátek v podvečer se mohli zájemci ještě ve Státnicích v předstihu seznámit se základy mazání běžek jak na skluz, tak i na stoupání. Druhý den ráno vyrazila skupina dvanácti odvážlivců – většinou rodiny s dětmi a jeden záchranářský pes – do výchozího místa celého výletu, jímž byla osada Horní Polubný nedaleko Kořenova. Počasí našťastí přálo, sněhu bylo dostatek a další se mírně přisypával z mraků.

Celá trasa nakonec měřila zhruba 33 km s převýšením 500 m, což překvapilo i samotného vedoucího zájezdu, který se snažil rozběhlé účastníky (a především účastnice) celou dobu neúspěšně brzdit. Všichni si prostě chtěli co nejdéle užít krásu okolní přírody a pěkně připravenou trať. I když si někteří mladíci sáhli hlouběji do svých fyzických fondů a další zjistili, že není dobré si během prudkého sjezdu číst zprávy na mobilu, a odnesli to natrženou bradou, byli v cíli všichni nadšení. Toto rozhodně nebyl poslední ročník!

Itinerář trasy: Václavíkova Studánka, Knížecí cesta, Cesta pod Černým vrchem. Následoval zlatý hřeb – borůvkové knedlíky na Smědavě. Dále s plnými břichy a v husté mlze výběh okolo Plochého vrchu (proboha, proč se ten krpál tak jmenuje?) a návrat zpět přes Promenádní cestu k parkovišti.

Text a foto: Jan Petera

PODLÉŠKA

Až půjdu za rok do lesa a uvidím tuto fialovou kamarádku, myslím, že se mi dozajista vybaví všechny obavy, nejistoty, ale i vlny naděje, které v těchto dnech prožíváme. A protože ta půvabná kytká nenosí roušku, lze ji poznat, narozdíl od milých kolemjdoucích, kteří mi prozradili její jméno. Jmenuje se podléška neboli jaterník trojlaločný. V lidovém léčitelství se prý užívá nejen k léčbě jater, ale i žlučníku, prospívá též močovému měchýři.

Více než kdy jindy si však nyní uvědomuji její podporu pro zdraví psychické. Díky podléšce, díky lese!

Text a kresba: Zuzana Brychtová Horecká

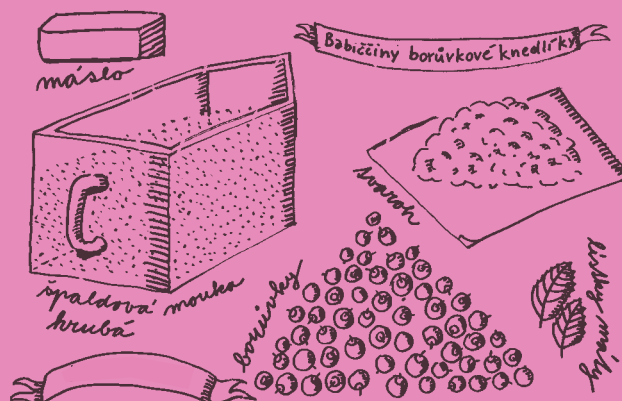

KARANTÝNA

Rádi trávíte čas v kuchyni a vytváříte příjemné chutě a vůně? Anebo naopak, nemáte žádnou inspiraci a víte, že se do restaurace jen tak nedostanete? Spojte se s námi na Whats App(u) a podělte se o své kulinářské výtvořky. Možná najdete inspiraci na večerní jídlo, možná jen povzbuzení do vaření teď, kdy se kolem plotny točíme mnohem častěji.

Stačí poslat sms s vaším jménem na číslo 728 66 10 68 nebo nám napsat na Whats App.

Lýdia Rouanet, Marie Zichová

DĚTI A KARANTÉNA

Členy dětské redakce Vočko Statenic jsme vyzvali, aby napsali, nakreslili, vyfotili... své příspěvky na téma: MŮJ ŽIVOT V KARANTÉNĚ.

Scházet jsme se nemohli, takže děti vše zpracovaly samy.

CHYBÍ MI KAMARÁDI

Ze začátku se mi moc líbilo, že nemůžeme do školy. Mohli jsme chodit ven, scházet se a všichni dohromady si hrát. Taky jsem na začátku neměla učení. Tak to šlo první týden. Potom jsme si ve škole vyzvedli učení a všechno se začalo zhoršovat. Začaly se valit úkoly a já šileně nestíhala. Když se konečně všechno s učním srovnalo, nařídili nám nestýkat se s ostatními rodinami a chodit mimo zahrady. Naštěstí hned vedle nás bydlí naši bratřenci a máme spojené zahrady, takže jsme si celý den hráli. Samozřejmě mě to omezovalo, ale lepší něco než nic. Napadlo nás, mě, mou sestru a mou kamarádku Barču, že bychom mohly venčit psy seniorům, protože máme rády psy, ale ani jedna žádného nemáme. Zatím se nám nikdo neozval, ale čekáme. Těšíme se, že 26. března budeme mít dvě nová morčátka!!! Před Vánocemi nám totiž umřelo poslední.

Můj denní rozvrh: Vstávám okolo 8. hodiny ráno. Nasnídám se a začnu pracovat do školy. Okolo 12. hodiny končím s prací do školy a je oběd. Odpoledne si hrajeme s bratřenci, buď různé deskovky, nebo na babu, schovku atd. Večer se ještě dodělají úkoly, navečeříme se, postaráme se o kocoura Tlapíka a jdu si číst a potom spát. Karanténa je dobrá (nemusíme do školy), ale chybí mi kamarádi, kroužky a začíná to být docela omezující. Bojím se, že brzy zakážou vycházet

úplně, ale alespoň máme doma zvířátka, o která se můžeme starat. Doufám, že na koronavirus neumře nikdo z mých kamarádů ani blízkých. Všem, co to čtete, přeji pevné zdraví.

Dětská redakce Vočko Statenic – Žofie Černohorská (11 let)

MYŠÁK FRAJER, DÍL 3.

Myšák se nastěhoval k Myšce domů, do malé dutiny stromu. Sotva se začali zabydlovat, byla vyhlášena karanténa a omezené vycházení z domova. Jim to ale vůbec nevadilo, protože měli hodně času na sebe a na zvelebování domečku. Vybudovali si obývací, ložnici a velkou spižírnu. Myšák vyřezal ze dřeva dvě židle a stůl. Myška ušila barevné závěsy a ubrus. A po večerech spolu plánovali, co všechno budou dělat po skončení karantény.

Když už je to doma nebavilo, šli pozdě večer tajně na procházku. Na rozcestí se zastavili a přemýšleli, kudy dál. Najednou Myšáka upoutal veliký ostrý kámen. Pod ním vykukovala zaprášená obálka. Společnými silami nadzvedli kámen a opatrně vytáhli uvězněnou obálku. Rychle běželi domů a nemohli se dočkat, až obálku otevrou. Po otevření dopisu nevěřili vlastním očím. Na ohořelém papíru bylo napsáno: „Kdo si přečte tenhle dopis, na toho si COVID nepříjde.“

Dětská redakce Vočko Statenic – Matěj Rolčík, 12 let (text), Štěpán Rolčík, 9 let (obrázek)

Milí senioři,

jako starostka zaštiťuji na základě vlastní zkušenosti hlídací a pečovací službu tří šikovných dívek ze Statenic, které pro Vás v této době přicházejí s milou nabídkou:

PSÍ SLUŽBA pro statenické seniory a seniorky

Jsmé tři kamarádky, které mají rády psy. Nabízíme venčení psích mazlíčků zdarma ve Statenicích po dobu koronavirové epidemie. Venčíme mezi 12 a 18 hodinou každý všední den. Venčení prosím objednávejte den předem na telefonu 604 245 121 u knihovnice Barbory Černohorské. Těšíme se na vaše pejsky!

Žofie Černohorská, Julie Černohorská, Barbora Talacko

ZVONIČKA VE SVATOJÁNSKÉ OŽILA

Možná jste zaznamenali, že se ve Svatojánské ulici poslední dobou v poledne ozývá zvonička.

Od chvíle, kdy jsme vstoupili do nouzového stavu, se atmosféra naší vesnice proměnila. Letadla nelétají, jsou slyšet ptáci, kohouti a štěkot psů, i pro zvuk zvonu jakoby se nyní udělalo místo.

Se svolením paní starostky zvoníme my, sousedé ze Svatojánské ulice (pan Králík a Brychtovi). Zvoníme za to, aby koronaviru, ale i dalším nemocem, nešvárům a nesvárům, které sužují naši společnost, brzy odzvonilo a aby lekce, kterou teď procházíme, byla k něčemu dobrá.

Budeme zvonit až do doby, kdy se života běh zase vrátí do normálu, ale možná vytrváme i dál.

Při zvonění myslíme na vás, kteří ho slyšíte, i na vás, ke kterým zvuk malého zvonu nedolehne, a doufáme, že vám přinese radost a vědomí pospolitosti. V neposlední řadě vám všem při zvonění také přejeme dobrou chuť k obědu!

Jak velí tradice, od Zeleného čtvrtka do Bílé soboty jsme namísto zvonění řehťali řehťáčkami. To byl rachot!

Na Velký pátek umístila výtvarnice Alice Bláhová na zvoničku veliké proutěné srdce. Symbol nového života a naděje, který upletla z vrbového proutí původně určeného pro společné pletení pomlázek.

Dříve prý zvonička sloužila jako umíráček nebo k poplachu. V padesátých letech byla i se sochou sv. Jana Nepomuckého z vůle komunistického režimu ze vsi odstraněna. Později po revoluci tehdejší starosta M. Pokorný inicioval vytvoření replik sochy i zvoničky, které byly osazeny na nové místo ve Svatojánské ulici v roce 2010. V témže roce byla socha slavnostně vysvěcena. Originál sochy je dodnes umístěn ve Středočeském muzeu v Roztokách.

Zuzana Brychtová Horecká

O ZVONECH A ZVONĚNÍ

Proč se zvoní

Za starých dob nebyly v našich vesnicích žádné kaple, ani zvonice. Až na popud císaře Josefa II. bylo vydáno nařízení o povinnosti zřízení zvonice v každé obci. Byla v tom patrná snaha o zajištění bezpečnosti na vesnicích při požárech a jiném hrozícím nebezpečí, „aby se mohlo na poplach zvonit“.

Zvonice bývaly umísťovány obvykle uprostřed návsi, aby byly v případě potřeby pohotově na dosah a hlas zvonu byl pro všechny dobře slyšitelný. Zvonění za dřívějších dob bylo považováno za čestnou funkci, obstarával ho většinou některý vážený hospodář nebo výměnkář. Během času přestalo však zvonění být výsadou a poctou, ale stalo se i nemilou povinností. Zvoněním byli pověřováni obecní pastýři, obecní kováři či nějaký děd nebo bába z pastušky.

Jakmile už jednou vesnice vlastnila toto zařízení, začalo se zvonit klekání, stejně jak to bývalo zvykem při kosterlech. A toho zvonění bylo za dřívějších časů mnohem více než nyní. Zvonilo se nejen třikrát denně, ráno, v poledne a večer – obvyklé klekání, ale i každý pátek ve 3 hodiny odpoledne delší páteční zvonění „ke pěti ranám Kristapána“. Při tomto zvonění měl každý pokleknout, muži smeknout a pomodlit se „Anděl Páně“.

Zvoniti se muselo vždy v pravidelný čas. Dle ranního zvonění se v mnohých statcích a chalupách vstávalo, v poledne obědvalo a porovnávaly se nástěnné hodiny. Večerní zvonění (klekání) bylo i pokynem pro děti, aby šly domů, protože bude chodit klekánice, která zlobivce a opozdilce odvede pryč. Podobný účinek mívala i pole-dnice, která dohlížela na včasný příchod dětí k obědu.

Samosebou, že i při úmrtí občana a při jeho pohřbu se zvonilo. Někde se prý zvonilo i proti letním bouřkám a zvoněním se rozháněla mračna s kroupami.

Zdroj: obeczvanovice.sweb.cz

PŘÍBĚH ZVONIČKY V ČERNÉM VOLU

Historická památka v obci zůstala zachována díky obětavosti místních občanů

Dřevěná zvonice stála v Černém Volu od nepaměti, podle místních dříve sloužila jako umíráček. Jisté je, že bez ztráty svého zvonu „přežila“ doby, kdy mnoho zvonů bylo zrekvírováno na válečnou municí. Bez úhony vydržela obě světové války, ale už neměla to štěstí v nedávné době mírové.

Jedné noci v roce 2010 se zloději, nejspíše sběrači kovů či starozitností, pokusili odříznout celý vršek zvonice i se zvonem, který se jim asi nedařilo odmontovat.

Pan Petrák z domu naproti přes silnici té noci nemohl spát, bolely ho zuby. Zpozoroval, co se děje, a neohroženě vyběhl s plaňkou od plotu v ruce. Zaskočení zloději s nepořízenou rychle odjeli.

Jedno rameno vidlice zvonice zůstalo neporušené, druhé bylo proříznuté. Tehdejší starosta obce v obavě, že se zloději vrátí, dal uříznout i druhé rameno, a tak se černovolská zvonice stala minulostí. Uříznutá část zvonice se zvonem byla uložena u pana Alexandra, majitele místní hospody U Černého vola.

V té době se v autobusu cestou z Prahy do Černého Vola někdy potkávali pan Luboš Hlaváček, mistr z dílen Národního divadla, a malíř Petr Šmaha. Během řeči společně zalitovali smutného osudu zvonice. Domluvili se spolu a malíř podle zbylých fragmentů vytvořil kresbu v měřítku 1:1 a Luboš Hlaváček podle tohoto plánu vyrobil na vlastní náklady přesnou repliku původní zvonice. Je třeba říct, že dílo provedl mistrovsky a patří mu největší uznání za obnovu historické součásti obce.

S pomocí se přidali i další místní občané. Bylo třeba postavit nový zděný sokl, neboť ten původní už se rozpadal, a potom již mohla přijít instalace a vztyčení nové zvonice. Tyto práce řídil pan Miloslav Novák a pomáhali i pan

Jiří Alexandr, pan Jiří Miko a paní Věra Nováková, všichni z Černého Vola. Zvonice tak od září roku 2012 opět stojí na svém místě.

Ve Statenicích – Černém Volu, 31. 3. 2020

Milena Šmahová

foto: Věra Nováková (1 a 2), Dagmar Plotěná (3)

VÍTE, JAK VZNIKL NÁZEV MÍSTNÍ ČÁSTI CHOTOL?

Vysvětlení našla Monika Pokorná v pamětech učitele Václava Březiny z let 1914–1940

... Nad Statenicemi (směrem k jihu) je ve stráni rybníček pramenité vody, odkud tekla voda do Statenic prostým potrubím ústícím v kašně nad „zámkem“ na „račanech“ (snad to měla být Hradčana, ale říkalo se tam místně tak, jak uvádím zpředu). Dolinka s rybníčkem a podle ní i celá trať polí kolem nesla jméno Chotol. Dlouho přemítal jsem, jak asi to jméno vzniklo. A konečně náhoda mi jméno vysvětlila. V kanceláři velkostatku jsem uviděl starobylou katastrální mapu obce, krásně popsanou, většinou švabachem a německy. A tu najednou najdu krásný nápis „Chateau“ (čti šotó). A vyjasnilo se mi. Slovník francouzský mi napověděl, že chateau značí „zámek-vršek“. Tudy na to! Vršek! Lidé slyšeli „šotó“, viděli napsáno „chateau“ a narodil se ejhle „CHOTOL“. Vršek, zcela obyčejný vršek – šlechticky nabubřele francouzsky napsaný chateau a pyšně vyslovovaný „šotó“ – a krásně zčeštěný Chotol.

foto: Dagmar Plotěná

Zelenina ve výšinách

Vysoké záhony dají zahradě nový rozměr

Proč nespojit touhu po krásném a užitečném prostoru na pěstování rostlin s vybudováním vysokého záhonu (VZ)? Možná si položíte otázku, zda se takové záhony vyplatí budovat. Ony však mohou vyřešit problémy spojené s problematickou půdou, zlepšit produkci, estetický vzhled zahrady, její přístupnost a v neposlední řadě ušetřit místo, čas a peníze. Pěstujeme na nich především zeleninu, bylinky, ale i trvalky, letničky či drobné ovoce. Uspořádání rostlin nabízí prakticky nekonečně mnoho způsobů.

Zakládání vysokých záhonů

Záhony vyrábíme obvykle v šířkách 90–150 cm a výškách konstrukce 30–120 cm. Na konstrukci záhonu používáme dřevěné trámy či fošny, kuláče, cihly či kamenné, popř. proutí. Dřevěný materiál by měl být nemořený a takový, co se pomalu rozkládá (modřín, dub či akát). Ochráníme-li navíc dřevo zevnitř kaučukovou folií (EPDM), prodloužíme životnost záhonu. Proti hlodavcům položíme na dno králíkářské pletivo.

Z plochy budoucího záhonu odstraníme nejprve travní drn a zvlášť pak svrchní vrstvu zeminy, které později použijeme. Pokud budujeme VZ jen mělký, umístíme do spodní vrstvy obrácené drny a navrch rozprostřeme kompost či

rozložený hnůj smíchaný s původní kvalitní zeminou. U hodně vysokého záhonu (kolem 100 cm) vybudujeme nejprve savé jádro záhonu v podobě starých pařezů, špalků, polen či jiného silnějšího dřeva. Nikdy nepoužíváme dřevo chemicky ošetřené a také ne jehličnaté! Poté navezeme menší větve, starý nebarevný papír či lepenku a následně drny či jinou půdu se zbytky rostlin. Dřevo a papír můžeme posypat mletým vápencem, aby substrát po jejich rozkladu nebyl příliš kyselý. Navrstvíme další rostlinné zbytky, čerstvý hnůj se zeminou a nakonec alespoň 20 cm organické hmoty v podobě kompostu či uleželého hnoje smíchaného s ornici. Materiál navýšený do vysoké vrstvy slehává, proto je lepší založit záhon už na podzim. V dalších letech přidáváme jen organickou hmotu do svrchních částí a prokypřujeme. Po 5 až 6 letech bývá organická hmota již odbourána a je vhodné celý záhon obnovit. Vysoké záhony snadno přesychají, proto častěji zaléváme a výpar omezujeme mulčováním, např. trávou z posečeného trávníku.

Strategie pro výsadbu

Do výsadeb hojně začleňujeme vertikální plodiny, které se rozrůstají směrem nahoru, a ne do šířky (hrách, fazolky, okurky). Vertikální opory nemusí být jen strohé, zapojíme fantazii a z rozličných materiálů můžeme vytvářet všelijaké podpůrné tvary (kuzele, jehlany..).

Rychle rostoucí plodiny (salát, ředkvičky, špenát) vysazujeme do skupinek či pravidelných malých tvarů a často je obměňujeme, nejlépe ve dvou- až třítydenních intervalech.

Vyhýbáme se přehustěné výsadbě jednou plodinou, zejména velkých rostlin (jedna cuketa, mangold nebo dýně zabere mnoho místa).

Zkoušíme neobvyklé zeleniny, které přinesou i výraznou dekoraci (lilek, mangold, artyčok, mochně, topinambur, čekanka, polníček).

Obecně platí, že stejné či příbuzné druhy zeleniny (stejná čeleď) se po sobě nesnesou. To je třeba mít

na paměti zejména pro zeleniny z čeledi brukvovitých (ředkvička, ředkev, košťáloviny), pro mrkvovité (mrkev, celer, petržel, pastinák, fenykl), vikvovité (hrách, fazole) a liliovité (cibule, česnek, pórek). Ostatní čeledi jako merlíkovité (špenát, mangold, červená řepa), tykvovité (dýně, okurky) a hvězdnicovité (salát, čekanka) tak citlivé nejsou.

K zelenině můžeme přidat prospěšné a zpestřující bylinky či letničky (měsíček, řeřicha, brutnák, sléz maurský). Zahradu zaplňují barvami a vůní, ale také svými květy lákají motýly, pestřenky, divoké včelky a jiný hmyz. Bylinky jako šalvěj, tymián, materidouška či dobromysl se spokojí i s chudší půdou. Meduňka, máta, libeček a yzop uvítají raději půdu humóznější a nemusí mít tolik sluníčka.

Spolu se jim daří lépe

Zelenině prospívá, pěstujeme-li ji ve smíšených kulturách. Když jsou některé druhy na záhoně vedle sebe, odhánějí si navzájem škůdce, podporují se v růstu a zlepšují si chuťové vlastnosti.

Z doporučených typů na „dobré sousedy“ uveďme například měsíček, který odpuzuje hádátka škodící jahodám a bramborám. Petržel zvyšuje aroma rajčat, kopr podporuje vzcházení semen. Jeden fenykl zvýší chuťový zážitek z okurek a hlávkového salátu. Levandule a lichořeřišnice odhánějí mravence a mšice. Mrkev, cibule a pórek se produkcí aromatických látek navzájem chrání proti škůdcům (pochmurnatka mrkvová, květílka cibulová). Česnek chrání jahody, okurky, mrkev a rajčata proti plísni. Špenát vylučuje z kořenů saponiny a podporuje růst jahod, brambor, zelí a rajčat.

Zálivku provádíme raději méně často a vydatně, nejlépe brzy ráno nebo navečer. Důležitý je správný okamžik sklizně! Listová zelenina sklizená za ranního chladu a rosy vydrží dlouho čerstvá. Kořenovou zeleninu sklízíme raději večer. Zbavíme ji nati, která dýchá a vytahuje z kořenů vodu, takže by zelenina rychle vadla.

text: Ivana Šálková, foto: Olga Kubalová Wankeová, Trees

Výhody a nevýhody vysokého záhonu

- + Lepší produkce – rostliny rostou v hluboké, úrodné půdě, po které se nechodí.
- + Až dvojnásobné množství rostlin na stejném prostoru – poměr plochy pro pěstování a cest je u VZ vyšší než u pěstování v klasických řádcích.
- + Šetří čas a peníze – ryjete, hnojíte a zavlažujete pouze záhony, nikoliv půdu na cestách.
- + Menší růst plevelů – pěstované rostliny rostou blíže u sebe a plevel takovou konkurenci nesnese.
- + Pohodlnější pro majitele s omezenou možností pohybu – různé výšky, i pro imobilní uživatele. Široký parapet na vrcholu záhonu představuje vhodné místo na sezení i práci.
- Pořizovací náklady a čas na počátku budování.

Ivana Šálková

foto: Olga Kubalová Wankeová, Trees

**JARNÍ PRÁCE NEZASTAVÍŠ,
KDYŽ NEZASEJEŠ
A NEZASADÍŠ – NESKLIDÍŠ!**

**OD SOBOTY 18. DUBNA
ROZŠÍŘENÝ SORTIMENT SKALNÍČEK**

**OD SOBOTY 25. DUBNA
ROZŠÍŘENÝ SORTIMENT BYLINEK**

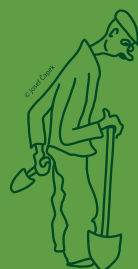
Přijďte se k nám inspirovat!

ZAHRADNICTVÍ
každý den 9–17

RYBÁRNA
sobota 9–17

WWW.TREES.CZ

f prodejnazahradatrees

Únětická 146
252 62 Státnice Černý Vůl
T: +420 220 970 790

Podpora kulturních akcí

Grantová komise rozhodla o financování čtyř projektů

I ve ztížených podmínkách způsobených mimořádnými opatřeními kvůli koronavirové pandemii se uskutečnilo jednání grantové komise, která rozhodovala o přidělení obecních financí na veřejně prospěšné projekty iniciované občany Statenic.

Členové posuzovali žádosti individuálně a každý vyjádřil svůj názor, zda daný projekt doporučuje podpořit, případně zda k němu má nějaké připomínky. Podklady od všech členů shrnula předsedkyně komise a na základě většinové shody rozhodla o přidělení grantů jednotlivým projektům. Podpořeny byly všechny projekty, jejichž autoři o granty požádali. Obec v rámci grantů vyplatí celkovou částku ve výši 48 750 Kč. Podpořeny budou tyto projekty:

Obecní dřevěný betlém

Žadatel: Jan Petera
Výše podpory: 17 500 Kč
Projekt má za cíl vytvořit základ dřevěného betlému, který se vždy v období Vánoc umístí na veřejné prostranství. Každý rok by se měl doplňovat o další postavy. Betlém bude vytvořen z dřevěných vodězdorných překližek, postavy budou opatřeny podstavcem pro upevnění k zemi. Do tvorby betlému by se měly zapojit děti i dospělí z obce během výtvarných dílen.

Kroužek patchworku

Žadatel: Věra Vyšínová
Výše podpory: 13 000 Kč
Finanční podpora bude použita na nákup pomůcek, materiálu a literatury za účelem výroby drobných předmětů nejen pro potřeby kroužku, ale i pro akce pořádané obecním úřadem (dětí, senioři, Vánoce).

Letní kino

Žadatel: Lýdia Rouanet
Výše podpory: 13 000 Kč
Projekt se zaměřuje na zajištění letního kina 2020 v obci Statenice a je určený hlavně pro obyvatele obce.

Filmový klub

Žadatel: Lýdia Rouanet
Výše podpory: 5 250 Kč
Filmový klub ve Statenicích se zaměřuje na projekci divácky úspěšné kinematografie a je určený pro obyvatele obce. Promítá se v knihovně J. M. Hovorky.

Složení grantové komise

Tereza Opolecká, předsedkyně
Marie Zichová
Josef Míček
Pavla Talacko
Michal Čunderle

Mobilní rozhlas

Aktuální a důležité informace z obce snadno a rychle

Občané Statenic stále mají možnost zaregistrovat se pro odběr služby Mobilní rozhlas, díky které mohou dostávat důležité informace z obecního úřadu, případně také upozornění na zajímavé kulturní, společenské či sportovní akce. Služba je pro občany zdarma, informace se zasílají formou sms zpráv, e-mailů nebo hlasových zpráv do chytrých telefonů. Způsob

odběru i okruh témat, kterého se budou zprávy týkat, si každý může zvolit podle svých možností a potřeb.

Co vše přihlášení do Mobilního rozhlasu přinese?

Více bezpečí

Při krizových situacích oceníte kvalitní sms či hlasové zprávy, které vás budou ve správný moment informovat, ať jste kdekoliv.

Více zábavy

O dění v obci, kulturních a společenských událostech se dozvíte včas, takže nic nepromeškáte.

Zlepšení vzhledu obce

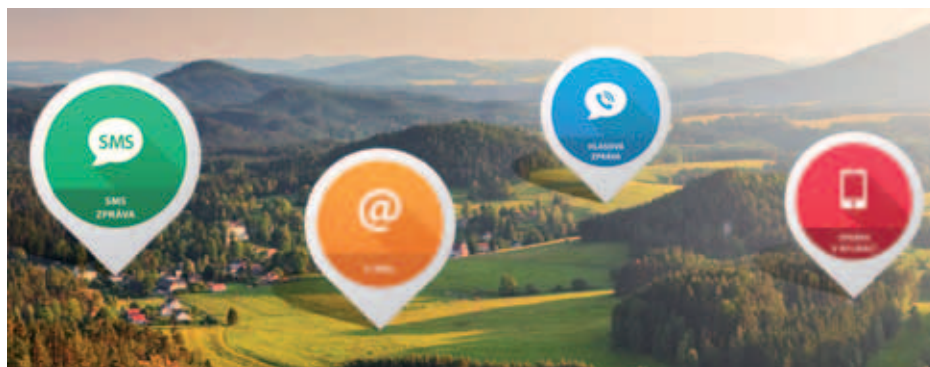
Díky aplikaci Zlepšeme Česko budete moci sami snadno upozornit radnici na problémy či nedostatky, na které v obci narážíte. Třeba černou skládku, rozbitou lavičku či nepořádek kolem kontejnerů.

Možnost vyjádřit svůj názor

Mobilní rozhlas vám umožní účastnit se anket a zjišťování názoru veřejnosti. Umí ale také pomoci při hledání ztracených či zapomenutých věcí zatoulaných zvířat nebo dokonce i zachraňovat lidské životy.

Do Mobilního rozhlasu obce Statenice se zaregistrujete ZDARMA na:
www.statenice.mobilnirozhlas.cz

Ti, kteří se nechtějí registrovat elektronicky, mohou vyplnit papírový formulář, který je dostupný na obecním úřadě.

OSMISMĚRKA

Milí čtenáři a luštitelé.

Tentokrát jsem pro vás do osmisměrky vybrala básničku od méj oblíbené spisovatelky Daniely Fischerové. Jmenuje se Milion melounů a vyšla ve stejnojmenné sbírce jako 40. svazek edice Modrý slon vydavatelství Meandr. Doufám, že vás potěší a rozveselí. Buďte dobré mysli, a jak říkával můj táta, neztrácejte ... (viz tajenka).

Můj táta měl vždycky pravdu! A i když měl radši sudoku, tuhle osmisměrku mu s láskou věnuji.

MILION MELOUNŮ

**V Ohři - na hluboké - vodě
ztroskotaly - čtyři - lodě,**

lodě **s melouny!**

Melouny **hněd - vyplavaly,**

miliony - se jich - valí

směrem - na Louny.

Každý - popis - je tu - slabý!

Melouny se **valí - k Labí!**

Kdo je **zastaví?**

Celá Ohře - je jich - plná!

Velká - melounová - vlna

zničí - Polabí!

Po dvou **dnech** a po **dvou** nocích

už je **stav** na českých **tocích**

zase poklidný.

Už je dávno po melounech

už je **zneškodnili** v Lounech.

Obyvatelstvo je **snědlo.**

Prostě mělo

místo vepřo, místo **knedlo,**

dokonce i místo zelo

melounové **dny.**

V osmisměrce vyškrtávejte tučně označená slova básničky. Slovo „valí“ je v osmisměrce dvakrát. Některá slova jsou spojená s předložkami a některá tvoří dvojice (například je jich, je tu, na Louny, se jich). Poznáte je podle pomlček. Nehleďte je tedy samostatně, ale pouze ve spojení za sebou.

Vyluštěné tajenky pošlete na adresu:

statenice.zpravodaj@gmail.com.

Luštitelé budou slosováni a výherce získá marmeládu od jedné z místních hospodyněk.

Tajenka z minulého čísla je: *Přejemee vám veselé velikonoce.* Dvě „e“ ve slově „přejeme“ tam nejsou vinou tiskařského šotka. Prostě to tak v tajence vyšlo.

Bohužel nikdo do redakce svou tajenku neposlal, takže marmelády na své výherce stále ještě čekají.

Mějte krásné dny a buďte dobré mysli.

Kateřina Molčíková

S	Y	N	U	O	L	A	N	H	Á	C	U	Ž	V	Z
L	E	A	Z	A	S	E	V	K	E	D	N	Y	T	Á
U	V	J	D	N	E	C	H	L	L	J	V	P	R	V
Č	S	O	I	E	E	E	Á	E	C	H	L	O	O	N
O	T	D	V	C	H	V	Š	T	É	A	S	N	D	O
Z	A	Y	Í	T	Ý	U	K	V	K	U	Í	V	Ě	E
A	A	C	Ř	B	S	O	A	O	O	L	L	O	D	L
S	O	B	A	I	B	L	T	L	D	Ř	A	U	O	O
T	E	L	P	U	Y	A	E	S	J	N	V	B	L	U
A	S	O	L	Ý	L	M	D	T	M	E	I	O	I	N
V	P	H	D	Y	V	P	A	I	A	Ě	J	L	D	Y
Í	A	Ž	O	L	D	Ě	N	S	Ř	V	R	I	I	D
N	A	K	N	E	D	L	O	N	E	H	Y	E	C	H
K	V	A	L	Í	Í	B	A	L	O	P	O	B	M	N
M	I	L	I	O	N	Y	Í	Č	I	N	Z	V	O	H

Chcete potěšit své blízké osobitým dárkem a uchovat tak Vaše společné zážitky?

Vytvořte si u nás originální dárek úplně jednoduše na: **fotodarky.falon.cz**

nebo nás kontaktujte na tel. **775 700 702**, my Vám rádi pomůžeme a poradíme!

José Martího 31, Praha 6
Fakulta tělesné výchovy a sportu
Univerzity Karlovy

Fotoknihy **Hrnečky** Obrazy **Fotografie** Pohlednice
Trička **Pexesa** Podložky pod myš **Puzzle** Polštáře...

Zajímá Vás cena tisku ihned?

Cenu si můžete spočítat sami na:

kalkulacetisku.falon.cz

nebo nám zavolejte: **775 700 701**

Vizitky Letáky **Plakáty** Diplomy **Brožury** Razítka
Knihy **Bloky** Buttony **Samolepky** Rollupy **Banery**...

Nový produkt na e-shopu: DIPLOMKY a BAKALÁŘKY

Zátiší Lysolaje

Velkorysé vily

Řadové a atriové domy

Stavební parcely

Výjimečná lokalita Prahy 6, originální urbanistické řešení čtvrti a unikátní architektura jednotlivých staveb zajišťující absolutní soukromí.

V Lysolajích kromě nedotknuté přírody a naprostého klidu oceníte také přívětivou sousedskou komunitu a množství s ní spojených aktivit.

A dostupnost? Za pět minut v Šáreckém údolí, za deset na stanici metra Dejvická a za dvacet minut v centru Prahy.

Bezpečné bydlení v zeleni
Kavárna, školka
i sportoviště v místě
Skvělá dostupnost
do centra

VÝSTAVBA ZAHÁJENA
DOKONČENÍ 2021/22
www.zatisilysolaje.cz